

представляється, що введення курсів медіаосвіти в навчальні плани освітніх установ повинно бути обов'язковим, так як рівень розвитку кожного людини в окремість і прогрес російського суспільства в цілому сьогодні визначаються вмінням отримувати життєво важливу інформацію, аналізувати її і використовувати в своїх інтересах.

Список основних джерел

1. Галушко, Р. Західне телебачення і «масова культура» / Р. Галушко. – М. : Изд-во МГУ, 1991.
2. Харрис, Р. Психологія масових комунікацій / Р. Харрис. – М. : Олма-Пресс, 2003.
3. Свенцицкий, А. Л. Соціальна психологія / А. Л. Свенцицкий. – М. : ТК Велби : Проспект, 2004. – С. 115.
4. Костина, А. В. Масова культура як феномен постіндустріального суспільства / А. В. Костина. – М. : КомКнига, 2006.
5. Глядя на Запад: Культурна глобалізація і російські молодіжні культури / пер. с англ. О. Оберемко і У. Блюдиной. – СПб. : Алетейя, 2004.

УДК 004.91

Н. Н. Фіголь

*Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут»*

ЕЛЕКТРОННИЙ КАМПУС ЯК ОСВІТНЄ СЕРЕДОВИЩЕ

Автор аналізує основні складники кампусу як ефективного освітнього середовища, виділяє та характеризує його наповнення.

Електронний кампус як освітня середовище

Автор аналізує основні складники кампусу як ефективного освітнього середовища, виділяє та характеризує його наповнення.

Electronic campus as a learning environment

The author identifies the basic components of the campus as an effective educational environment, analyzes its content.

У сучасному освітньому середовищі відбуваються докорінні та незворотні зміни, покликані як глобалізацією суспільства, так і активним розвитком інформаційних технологій. З огляду на рівень розвитку сучасних інформаційних технологій, можливості реалізації педагогічних прийомів, раціоналізації про-

цесу навчання, ведуться постійні пошуки засобів та способів удосконалення освітнього процесу. Першість у цих процесах належить провідним навчальним закладам світу та України, серед яких НТУУ «КПІ». Опинившись перед викликом часу науковці ВНЗ прийшли до необхідності створення єдиної інформаційної бази, яка б акумулювала знання, досвід викладацького складу інституту, проте водночас ще й була б дієвим менеджером у викладацькому процесі. Так виникла ідея створення інформаційно-освітнього середовища, в якому могли б розміщувати свої наукові, навчально-методичні розробки викладачі, а також вести інформування та живий діалог зі студентами. Спочатку була ідея замовити програмний продукт у світових лідерів ІТ-технологій, проте, будучи обмеженими у фінансових можливостях, науковці насмілились вирішити цю проблему самотужки – з 2011 р. запрацювала система «Електронний кампус».

Питаннями використання електронних засобів у навчальному процесі займаються як вітчизняні, так і зарубіжні науковці, зокрема: Ю. Дреус, В. Вуль, К. Бугайчук, О. Корбут, С. Сисоєва, В. Черноус, О. Алексеев та ін. [1; 2; 4; 5]. Проте багато моментів залишаються досі невивченими.

У статті ми розглядатимемо нове електронне явище в освітньому процесі, фактично електронний продукт, де акумулюється інформація навчального та учбового характеру, введемо його умовну назву – «електронне освітнє середовище» (далі – ЕОС).

Під ЕОС розумітимемо електронний продукт, постійно оновлюваного характеру, в якому зберігається наукова та навчально-методична інформація, здійснюється облік діяльності викладацького складу та студентів, існує можливість діалогу між викладачами та студентами.

Електронний кампус створено за аналогією до сайта. Маємо Головну сторінку, на якій розміщено панель з основним рубрикатором. Зокрема існують рубрики організаційного характеру: Мій профіль, Щоденник, Контакти, Довідка, Форум, Дошка оголошень, Повідомлення, Розклад, Терміни, Журнали, Графіки. На особливу увагу заслуговують рубрики, що передбачаються зворотній зв'язок зі студентами та загалом користувачами: Дошка оголошень та Форум, що свідчить про те, що Електронний кампус є не лише інформаційною, а й комунікаційною системою, яка має на меті сприяти налагодженню комунікації між основними учасниками навчального процесу – викладачем та студентами, тому цю частину рубрик можна умовно назвати комунікаційною. Наступну частину рубрик можна умовно об'єднати під назвою навчально-методичної: РП (робочі плани), РНП (робочі навчальні плани), Методичне забезпечення, Поточний контроль, Навантаження НПП, Списки, Файли. На особливу увагу тут заслуговує рубрика Методичне забезпечення, яка наповнюється кожним викладачем особисто і фактично замінює тонни паперу, які зберігались

до цього на кожній окремій кафедрі. Зокрема, до неї входять такі навчально-методичні складники, які можна класифікувати за дидактичною метою:

- Конспекти лекцій;
- Методичні рекомендації до курсових робіт;
- Методичні рекомендації до практичних занять та СРС;
- Навчальні програми дисциплін;
- Робочі навчальні програми кредитних модулів;
- Навчальні посібники, підручники, монографії, статті;
- Перелік питань/завдань до МКР (модульних контрольних робіт);
- Перелік питань/завдань до ДКР (домашніх контрольних робіт);
- Перелік питань/завдань до КР (курскових робіт).

Подана інформація якнайповніше представляє дисципліну, яка викладається, більше того – дозволяє отримати методичні рекомендації до її опанування.

Ефективною вважаємо рубрику Поточний контроль, яка ведеться викладачем і дозволяє студенту та методисту тримати руку на пульсі та бути в курсі поточного оцінювання кожного студента. До цієї рубрики входять складники: Журнал, План заходів, Зовнішні матеріали, Внутрішні матеріали. У Внутрішніх матеріалах розміщено Методичне забезпечення дисципліни, доступ до якого мають студенти для ефективного опанування курсом. Плашка Журнал має поіменний список студентів, з яким корелюється План заходів, що дає можливість побачити, якого числа на якому занятті був присутній студент та яку оцінку отримав. Варто акцентувати, що рубрикатор План заходів дуже розлогий і включає оцінювання за реферати, практичні, семінарські, лабораторні заняття, комп'ютерний практикум, домашні контрольні роботи, модульні контрольні роботи, тематичні, ректорські контрольні роботи, тести, індивідуальні заняття, колоквиум, атестацію, залік, екзамен. Важливим є той момент, що кількість балів сумується автоматично, що значно спрощує роботу викладача, якому потрібно лише скрупульозно вносити дані, а система сама видасть загальний результат. Водночас, це покладає додаткову відповідальність як на самого студента, так і на викладача, оскільки вимагає систематичної роботи й унеможливує позитивний високий результат за умови халатного ставлення студента до навчання та постійних пропусків, адже система абсолютно прозора та доступна й одразу видно, скільки балів і коли набрав окремий студент.

Отже, можемо констатувати, що ЕОР – нове зручне освітнє середовище, де акумулюються як наукова, так і навчально-методична інформація, що є у вільному постійному доступі для користувачів – студентів, викладачів, методистів, адміністрації. Введення такого ресурсу спрощує доступ до цієї інформації, економить час, створює можливість дистанційного навчання та ко-

мунікації, робить процес навчання прозорим та доступним у будь-який момент та у будь-якій точці віддалення, де є інтернет. Водночас ЕОР мають риси, притаманні усім електронними ресурсами, тому повинні відповідати вимогам, що висувуються до них: зручність, раціональність, адаптовуваність, інтерактивність, мультимедійність, відповідність. І нарешті таке своєрідне явище, як ЕОР мусить відповідати вимогам, притаманним лише для нього: різноманітність, збалансованість, достатність, простота у користуванні, що слугують комфортному успішному навчанню.

Список основних джерел

1. Алексеев, О. М. Оцінювання якості електронних навчальних видань / О. М. Алексеев, О. О. Буравкової. – Режим доступу: essuir.sumdu.edu.ua/bitstream/.../alekseev.pdf. – Дата доступу: 11.03.2016.
2. Корбут, О. Г. Електронний підручник як елемент освітнього середовища / О. Г. Корбут // Сучасні методи викладання іноземної мови професійного спрямування у вищій школі : зб. п'ятої між нар. наук.-практ. конф. – К. : Наук. думка, 2010. – С. 24–38.
3. Положення про підготовку навчальних видань та електронних засобів навчального призначення / уклад.: В. Т. Горбенко, Г. І. Лоза, І. О. Мікульонюк. – К. : НТУУ «КПІ», 2008. – 48 с.
4. Сисоева, С. О. Інтерактивні технології навчання дорослих: навчально-методичний посібник / С. О. Сисоева ; НАПН України, Ін-т педагогічної освіти і освіти дорослих. – К. : ВД «ЕКМО», 2011. – 320 с.
5. Черноус, В. М. Методологія створення інноваційних технологій навчання / В. М. Черноус // Інноваційні комп'ютерні технології у вищій школі : матеріали 3-ї наук.-практ. конф. – Л. : Львівська політехніка, 2011. – С. 75–87.

УДК 796.011.1/3:621.397.13

Б. Х. Хамукова

Адыгейский государственный университет (г. Майкоп, Россия)

СПОРТИВНЫЕ ТЕЛЕПЕРЕДАЧИ В ФУНКЦИОНАЛЬНО-ПЕДАГОГИЧЕСКОМ АСПЕКТЕ

Описываются функции спортивных передач российского телевидения, которые обладают широкими возможностями педагогического воздействия на детей и подростков. Педагогический потенциал спортивных телепередач состоит в реализации воспитательной и развивающей функций, а также гуманизации общения и снятия эмоционального напряжения. Делается вывод о том, что использование